

5/9 - 68.

Kære Poul-Lene og Eriks!

Jeg prøver endnu en gang at sende brev til modtagelse! Bredt morgen idet jeg regner med, naar i vil være der længere end sædvanlig, holder i Poul under kontrol.

Tak for brevet i dag, jeg maa tage det omgaaende med svarret men jeg har det i hovedet.

Det er altid rigtig at sende mig hjem, naar der kommer gifteringer i den retning, der ligger altid noget bagved, jeg bedst klare derhjemme (saadan en slags midsejls) for at nævne noget. Det kan jeg hjemme, jeg vil sige om det kan forklares.

Jeg bestilte middag hos Koksken, de kender jeg ikke kan, ligger i vand hvergang jeg arbejder på koksken, med ville det ikke, (det er nemlig galt, der skal noget med) saa prøvede jeg med at sortere og lave en pæn portion på panden, med en stor klat margarine i, lod det stå til aften. samtidig kølede jeg en dobbelt snaps og en kolsen til det var madtid. drak begge dele først og veldede til virkningen var der. saa røg det med, virkningen dagen efter fem tur på brættet! og det er nu gaaet godt i 2 dage, men hehe, for den tid fik jeg 2 dejlige kakkebol.

deraf tvang jeg $\frac{1}{2}$ med, Resten maatte jeg i dag fejte i
Kloakken for at slippe af med dem, det var synd, nu
har jeg imidlertid hittet paa, naar der er noget der stikke
ind, har jeg et Kop Vand staaende, / mundfuld Vand ind
og det hele forsvinder (skylles ned)

Goede" det er disse Ting, jeg bedst kan rode
med herlige, der kan jeg være det, jeg kalder uimpe-
lig uden at virke forkert, ingen føler det.

Nu er jeg ellers ked af at skrive mavelhistorier,
men der ender en smule at nævne.

Der er ikke noget i vejen med hansen, det er mig i hel-
hed der er tosse, nemlig den indretning vi kaldte ind-
bildning) har taget magten, man er vel ogsaa bleven til
et peldre hoved, selv om jeg ikke vil brodet. og det er,

Doktor Mærkelses skyld, jeg har slaat over i mig
politisk, vi sad og talte sammen, det vil sige, det var mig
der talte, han plajer, at lytte og smile, pludselig siger
han, det er helt galt, de ikke spiser, det skal de, i dag er
det mandag, blir det saadan, igen ud, naa vi ka fat paa
en anden Maade. paa Vej hjem kærte jeg lidt dybere, end
jeg ellers har comer til, og kom til det resultat for hænd-
brakningen fejlede de ikke noget og spiste godt.

efter tænkerne var vorte, holdt Madtilførselen op hel-
Maaned. Tildels (det har været årsagen til min tilstand)

Naar bræden kom, spiste jeg ikke, som sædvanlig,
men sorterede det fra, der pirrede mig og lod det stå
til Aften, og saa foregik det, jeg har nævnt foran i
brevet. Ja, nu i 3 dage, har jeg haft det godt, der
kan nok være noget der kan røre sig, det huregnes til
Maven, eller Høften, og saa er det vist, mærkelig nok
har Høften ikke givet en lyd fra sig i 3 dage, netop i
disse 3 ildne-hure dage. og har af den Grund ikke
haft brug for pillerne.

Det skal nok gaa nu jeg har 1 Prop vand ved
siden til at skylle ned med.

F Morgen vil jeg have fat i et Blomkål til Søndag
det glider nemt ned med min hvid sovs.

Du skal ikke ærgre dig over Marenlæden
du glemt, bare seet den paa plads igen, da jeg savuede
lidt paa brødet gik jeg over til Kibæk, hvad skal du nu ta
der var Jordbeer - Hindber - Solber o. s. v. Jordbeer er den bedste
til, vi tar en Hindber, den kan bruges til erstatning for rødberer
næste gang prøver vi Solber, o. s. v.

Saa du skal næsten have tak til du glemt den,
selv om de i seragen passer mig nok saa godt.

Saa var der en bemærkning i brevet om penge,
der skulle bruges med en vis omtanke.

Det skal du under alle forhold gøre med penge.

saa blir der somme tider nogen tilovers, man kan bruge efter behag.

i dag smagte kaffen mig normalt, den der stod og ventede paa mig herhjemme kunne jeg ikke li, den er gaaet i skakten.

Stoffer ringer paa, kom ind og fortel mig noget sagde jeg, der gik en times tid med at driifte o.s.v. vi fik os inens en dobbelt Koujak + en baier.

Jeg forstoyner vel ikke sa haa, jo du gor, kan du ikke se jeg skriver til Greti, saa husk endelig at skriv vi laenges efter at se dem, naar de er i Svendborg med dig, det er saa længe siden de har været her,

de har ellers faaet deres del af Tordeuregnen i deres bydel ende i overflod.

Tordegstokken var denne gang den unge bynde, kan jeg for her omtalt, nu kommer jeg for eftertiden siger hun hver gang. iøvrig er det den jeg synes bedst om, og det er en lettelse, naar det er hende, hun ved bestid og reude ikke og spjoger hele tiden, ligesom hun kan lave sin kaffe naar det passer hende bedst, uden ordrer.

Nu tror jeg slutningen skal være her, med de venligste hilsener fra

Bedstefar!

Til aften (medister)